

Marta in Tatjana sta obiskovalcem postregli z mlečnimi in sadnimi napitki.

»Sončnica« se predstavi

Zanimiva razstava šolske zadruga iz Loškega potoka

V avli Druženega centra Bežigrad so razstavljali člani šolske zadruga »Sončnica« iz Loškega potoka, učenci osnovne šole dr. Antona Debeljaka. V šolski zadrugi imajo 13 sekcij. Zbrani so kmetijci, sadjarji, cvetličarji, gospodinji, šivilje, trgovci, bankirji, izdelovalci raznih ročnih del in elementov. Povrtnine pridelujejo na 78 arov veliki njivi, sadje pa v dveh sadovnjakih.

Na razstavi za Bežigradom so »v živo« pokazali, kako delajo, poslovala je njihova banka, razstavljene predmete so tudi prodajali. Mladi člani šolske zadruga so se spretno sukali med svojimi izdelki. To je šola za življenje, ki pa ob vsem delu ne zmanjšuje učnih rezultatov: lani so bili še za 5 odstotkov boljši kot leto poprej.

Dvoletno delo pionirske zadruga

ge je že pokazalo izredne rezultate. Prizadevnim učiteljem in ravnateljcu šole Borisu Zupančiču ni žal vložene truda in časa. Zavedajo se, da je to dolgoročna naložba, ki bo obrodila bogate sadove – iz šole bodo prišli poštene in delovni ljudje. Takšna razstava, ne nazadnje pa tudi način šolanja, sta vredna posnemanja.

IVANKA POLANEC

ZGODI SE

Junak je pobegnil!

V torek, 4. septembra, ob 15.30 sem se vračala s trga s precej obloženim dvokolesom. Srečno sem pripeljala do vojašnice Ljube Šercerja na Titovi cesti, kjer je naenkrat treščilo vame. Kot strela z jasnega zvalila sem se po tleh, zagledala poleg sebe mlajšega moškega (ki je preklinjal in se jezil), zraven pa še kup grozja in moško dvokolo, katerega sprednje kolo je bilo zvito v nepravilno osmico. Moški se je jezil name, češ kaj sem mu napravila. Bila sem preprosto šokirana in prav verjetno sem ga debelo gledala, ker mu jaz nisem prav nič napravila, temveč je on mene podrl. Moral je imeti veliko brzino, ker je bil udarec res silovit in tudi trdo zvito kolo kaže na to. Človek je govoril, da mi je dal zvočni signal, da me bo prehitel, da pa jaz tega nisem upoštevala, se mu umaknila, torej sem jaz kriva za nesrečo. Ko sem si malo opomogla, sem mu lepo povedala, da na tej ozki stezi ni

mogoče prehitovati, pa da se mi zdi, da je dosti star (okoli 30 let) in bi to lahko tudi sam vedel. Pozvala sem ga, naj mi pove svoje ime, ker sem se ob padcu precej poškodovala in se bojim posledic. Tedaj pa se je mož jadrno pobral s svojim zmečkanim kolesom: Na moj ponovni poziv, naj pove ime, je že zavil za vojašnico na Topniško ulico. Prizadeta, kot sem bila, mu nisem mogla slediti, kot nalašč pa ni bilo nobene priče, ki bi jo lahko prosila za pomoč. Le vojaki na oknih vojašnice so opazovali dogodek. Tem pa, izgleda, je bila vsa zadeva tragikomična.

Meni je bilo najprej možaka žal, saj se je moral tudi on krepko pobiti, in tudi kolesa je škoda. Toda njegov odnos do mene me je hudo razočaral. Videl je samo svojo izgubo, jaz mu nisem bila mar, in poslužil se je preizkušene taktike: napada. Morda je celo pričakoval, da mu bom – ženska – hotela prispevati za novo kolo. Čim sem ga hotela identificirati, pa se je zavedel svoje krivde in jo kar najhitreje popihal za prvi vogal.

Upam, da ne bo hujših posledic, pa da bo »junak« te vrstice prebral in o vsem skupaj trezno razmislil. Veliko laže bi mu oprostila, če bi se obnašal kot človek.

ANA

SAVSKO NASELJE

Novi zaklonski

Med Stolpniško, Linhartovo in Majaronovo ulico so krajanje Savskega naselja dobili dvoje novih zaklonskih. Gradili so jih zelo pospešeno, tudi ob sobotah in nedeljah.

Počistimo listje

Savsko naselje je zelo bogato z okrasnim grmičevjem in listavci. Ne bo treba dolgo čakati, ko bo listje odpadlo. Poti in ulice bodo zelo nevarne za hojo, predvsem za starejše ljudi. Ne bi bilo napak, če bi že zdaj pomislili na čistilno akcijo.

Ljubljana 2000

Krajne konference SZDL Savsko naselje I, II in III so povabile krajanje na javno obravnavo načrta Ljubljana 2000. Gradivo je zelo izčrpno razložil Emil Zalar, predsednik sveta krajevne skupnosti Savsko naselje III.

Krajanje so spraševali, kje najti osnovo za razmerje med zemljo za pozidavo in zemljo za pridelavo hrane. Ni vprašanje: kje bomo živeli, pač pa: kje bomo pridelovali hrano, so menili. Seveda so jih najbolj zanimalo spremembe na območju Savskega naselja in kdaj jih bodo začeli izvajati. Ker prevladujejo starejši stanovalci, jih je zanimalo, kaj bo storjenega čez leto, dve... V gradivu so pogršali finančne pokazatelje, ki so vsekakor nadvse potrebni.

I. P.

BRINJE

Odlikovanja za praznik

Ob prazniku Posavja so imeli proslavo tudi v krajevni skupnosti Brinje. Govoril je predsednik skupščine KS Marjan Jelen, predsednik občinske skupščine Vlado Beznik pa je zaslužnim krajanom podelil odlikovanja. Minka Golob in Vlado Kranjc sta dobila reda zaslug za narod s srebrno zvezdo, Stane Fortuna red dela s srebrnim vencem, Pavla Prebil pa medaljo zaslug za narod. Krajevna priznanja so dobili Slava Dougan, Vera Dukič, Marta Čemažar, Tone Golob, Marjan Kobentar, Cveto Kumer in VVO Ciciban. S knjigami »Na levem bregu Save« so nagradili Miloša Poliča, Boška Todoroviča, Slavo Selevšek in Jožeta Simšiča.

Za lep kulturni program na proslavi v osnovni šoli Franceta Bevka so poskrbeli učenci te šole, za prijetno družabno srečanje pa ZB NOV; prireditev je popestril harmonikar Ivan Goltnik.

Janez Pirnat 75-letnik

Dober mesec je od tega, kar je Janez Pirnat iz Savskega naselja praznoval 75-letnico. To je mož, ki ga pozna malodane celo Savsko naselje, človek, ki zna – posebno kadar se kaj zatakne – urediti tudi organizacijske in podobne probleme tako po človeško, življenjsko. Sicer pa je Janez eden tistih, ki so še pionirsko skrbeli za razvoj Savskega naselja, saj živi tam že 27 let.

Skrupnost, poštenost in delo so odlike, ki jih nosi v sebi. Vse to je kot dediščino prevzel na Kočevskem, kjer je med šestimi otroki zrastel na revni, mali kmetiji. Izučil se je za sodarja, vendar ni ostal v tem poklicu. Zaposlil se je v rudniku in pozneje opravil razna gozdarska dela vse do vojne. Že 15. aprila 1941 je postal terenski aktivist na Kočevskem. Njegova predanost ni bila potrebna preverjanja, zato je kaj hitro postal sekretar rajonskega komiteja. Terensko delo je bilo nemalokrat mnogo težje kot borčevsko v gozdu. Prav zato se je nadvse razveselil, ko je bil leta 1944 sprejet v Cankarjevo brigado, kjer je ostal do avgusta 1946.

leta. Bil je predan proletarec, zato je tudi bila, po uniformi, njegova prva služba na republiškem sindikatu. Čutil je potrebo po večji razgledanosti, pa se je vpisal v enoletno partijsko šolo. Potem je delal kot sekretar komiteja in pozneje na ljubljanskem rajonskem komiteju. Leta 1951 se

je vrnil na Kočevsko za predsednika okraja. Z vsemi močmi so se lotili obnavljanja, ob tem pa se je prav tisto leto – se spominja Janez – v Kočevju pojavil tudi tifus. Janez Pirnat je bil tudi kočevski republiški poslanec.

Leta 1957 se je spet vrnil v Ljubljano za predsednika ljubljanskega okraja. Ob tem pa se je vključil tudi v delo na terenu. Bil je predsednik KS, sodeloval je v vseh družbenih organizacijah, v raznih občinskih odborih. Na svojem terenu je po sklepu SZDL ustanovil prvo društvo upokojencev, postal je predsednik in to je letos že 13. leto.

Vendar se ob vsej tej pisani paleti funkcij Janez Pirnat rad spominja preteklosti, posebno sestankov. Takole pravi: »Sestanki so trajali vedno toliko časa, dokler se stvari niso razčistile. Obravnavali pa smo tudi sklepe, če so bili pravilno izvršeni... Kaj si želi? »Da bi bil zdrav,« je izstrelil kot iz topa. To mu želimo vsi, od njegovih najbližjih sodelavcev do krajanov!

IVANKA POLANEC

Vsi neplavalci – nekateri so bili prvič na morju – so na koncu samostojno zaplaval.

Foto: TANJA

ČRNUŠKI OSNOVNOŠOLCI NA MORJU

»Delfinčki« spodbujajo

Malo pred koncem letošnjih poletnih počitnic se je skoraj sto četrtošolcev osnovne šole Maksa Pečarja s Črnuč skupaj z učitelji plavanja, razrednimi učitelji in medicinsko sestro, odpravilo v počitniški dom v Umagu, kjer so preživeli deset dni, polnih dela in zabave. Že šestič zaporedoma je namreč OŠ Maksa Pečarja, skupaj z Zvezo prijateljev mladine, organizirala šolo v naravi za svoje učence.

»Ta šola ni obvezna, je pa vsestransko dobra za otroke. Tega se zavedamo učitelji in starši, ki s svojim denarnim prispevkom

omogočijo organiziranje šole »v naravi«, je povedala vodja Ivica Ogrin.

Vreme je bilo konec avgusta in v začetku septembra ugodno, tako da otroci in učitelji niso izgubili nobene ure, namenjene učenju plavanja in spoznavanju narave ob morju. Sprehodi in izlet z ladjo so bili za otroke prijetno doživetje, še posebno za tiste, ki so bili prvič na morju.

Med športnimi aktivnostmi je imelo plavanje seveda prednost. Razdeljeni v skupine plavalcev, polplavalcev in neplavalcev so

otroci zagrizeno »delali« vse dni, saj jih je na koncu čakal preizkus. Trud je bil poplačan, splavali so vsi neplavalci, bronasti, srebrni in zlati delfinčki pa so bili potrdilo usposobljenosti in vzdržljivosti plavalcev.

Kako so se počutili v Umagu? Zadostuje, kar je povedala tovarišica Ivica: »Zadnji dan smo bili vsi žafostni, ko smo zapuščali plažo, morje in počitniški dom. Naslednji dan, ko smo se že srečali v šolskih klopeh, so bile naše misli še vedno v Umagu.«

STANKA RITONJA

Obvestilo

Veterinarski zavod Ljubljana obvešča o dežurstvu oddelka za zdravstveno varstvo živali za območje občin Bežigrad in Moste-Polje:

	POPOLDANSKO DEŽURSTVO	NOČNO DEŽURSTVO
Do 6. okt.	Štrus Jože, tel. 772-402	Štrus Jože, 772-402
od 6. do 13. okt.	Oberstar Andrej, 647-127	Tomšič Jože, 59-494
od 13. do 20. okt.	Zajc Janez, 483-311	Zajc Janez, 483-311
od 20. do 27. okt.	Cigoj Zvone, 344-307	Briški France, 570-043

Popoldansko dežurstvo (razen nedelj in praznikov) je od 14. do 21. ure, nočno dežurstvo pa od 21. do 7. ure.

Celodnevno in nočno dežurstvo ob nedeljah in praznikih opravlja veterinar, ki je dežuren v delavnikih popoldne.

Telefon dopoldne: 482-912, 484-292, 482-416

ŠTOR ŠTORASTI PA KAR ŠTRLI

Na srednjem parkirnem prostoru pred novo črnuško pošto je ostal temelj nekdanjega drevesa. Avtomobil ga trdovratno gladajo, seveda ne brez posledic za gume in podvozje, ne zganejo pa se tovariši, ki so bili obveščeni o tej nedolgi. Štor, brez skrbi, prenese kopico obljub.

Foto: F. R.